

РЕШЕНИЕ

№ 6688

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 24.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5609** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.1,2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на С. П. В. от [населено място] срещу Заповед № РД-15-118/15.05.2023 година на Началник ДНСК, с която последният на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ прекратил служебното правоотношение на С. П. В. на длъжност-„Главен експерт“ в Отдел“ Процедури и договори“ в Дирекция“ Правна“, с място на работа в ДНСК – Централно управление, длъжностно ниво 7, експертно ниво 3, с ранг III трети младши, считано от 15.05.2023 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е постановена при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Посочва се още, че не е налице реално съкращаване на длъжността. Искане се или обявяване нищожността по пътя на косвен съдебен контрол на Заповедта или отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- С. П. В. редовно и своевременно призована, се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Съображения относно незаконосъобразността на издадената заповед развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването- Началник ДНСК-гр. С. редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт И. и юрисконсулт С., редовно

упълномощени, които оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявяват претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развиват и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № РД-15/088/01.06.2022 година на Началник ДНСК е прекратено служебното правоотношение считано от 02.06.2022 година със С. П. В. на длъжност-„ Главен експерт“, Отдел“ Събиране на вземанията“, Дирекция“ Правна“ при Дирекция“ за национален строителен контрол с присъден ранг III младши на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл.

Срещу Заповедта оспорващият депозирал жалба до АССГ, а последният с Решение № 6130/24.10.2022 година, постановено по адм. дело № 8529/2022 година по описа на АССГ е отменена Заповед № РД—15-88/01.06.2022 година на Началник ДНСК, с която на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на С. П. В..

С Решение № 4324/24.04.2023 година, постановено по адм. дело № 1140/2022 година по описа на ВАС е оставено в сила Решение № 6130/24.10.2022 година, постановено по адм. дело № 8529/2022 година по описа на АССГ.

На 05.05.2023 година оспорващият С. П. В. депозирала Заявление до Началник ДНСК, с което поискала въз основа на влезлите в сила съдебни решения да бъде възстановена на длъжността, която е заемала преди прекратяване на служебното и правоотношение.

Със Заповед № РД-15-111/05.05.2023 година Началник ДНСК възстановил С. П. В. на длъжност-„Главен експерт“ в Отдел“ Процедури и договори“ в Дирекция“ Правна“, с място на работа в ДНСК – Централно управление, длъжностно ниво 7, експертно ниво 3, с ранг III трети младши, считано от датата, посочена в Заявлението за започване на работа – 05.05.2023 година.

Заповедта е връчена лично на оспорващия на дата 05.05.2023 година. Директор на Дирекция „ Правна“

До Началник ДНСК е депозирана Докладна записка / приложена на лист 218-220 от делото без номер и дата, изготвена от Директор на Дирекция„ Правна“, в която е посочено, че съгласно Длъжностното разписание в сила от 02.05.2023 година, Дирекция“ Правна “ се състои от една щатна бройка- Директор на Дирекция и два Отдела с по 9 щатни бройки, като Отдел „ Правно- нормативно обслужване“ е със следните щатни бройки- Началник отдел-1 щатна бройка, Главен юрисконсулт-5 щатни бройки, юрисконсулт- 1 щатна бройка, юрисконсулт-непълно работно време- 2 щатни бройки, Отдел“ Процедури и договори“ е със следните щатни бройки- Началник на отдел- 1 щатна бройка, главен юрисконсулт- 1 щатна бройка, главен експерт- 2 щатни бройки, юрисконсулт- 1 щатна бройка, младши експерт-2 щатни бройки, главен специалист- 2 щатни бройки/ общо 9 щатни бройки в Отдела“, а Началниците на отдели ПНО и ПД не вземат самостоятелни решения, без изричното указание на Директор на Дирекция, което води до неефективност на изградената в настоящия и вид структура и необходимостта от реорганизацията и, като обхватът и обемът на дейността по предприемане на последващи действия за изготвяне на заповеди, наказателни постановления, резолюции за прекратяване на

административно-наказателно производство, споразумения и предупреждения изисква решаване на правни въпроси с висока фактическа и правна сложност, и е необходимо назначаването на повече служители на длъжност- Главен юрисконсулт с оглед обхвата и обема на дейността по административните и административно-наказателните преписки. С Докладната записка е направено предложение да бъдат закрити двата отдела ПНО и ПД с цел оптимизиране на работата на Дирекция“ Правна“ и щатните бройки към тях да преминат на линейна структура на Дирекция“ без отдели и откриване на 18 щатни бройки- Главен юрисконсулт- 10 щатни бройки, Старши юрисконсулт -1 щатна бройка, юрисконсулт-3 щатни бройки, Юрисконсулт непълно работно време-1 щатна бройка, Младши експерт-1 щатна бройка – Главен специалист-2 щатни бройки – общо 18 щатни бройки и с въвеждането на линейна структура без отдели ще се улесни и ускори процеса на вземане на решения и ще се подобри ефективността на работата на служителите, ще се преодолее процеса на забавяне при вземане на решения, съгласуване и изготвяне на проектите и актовете, ще се подобри комуникацията и сътрудничеството между служителите в Дирекция“ Правна“.

Със Заповед № РД-13-149/12.05.2023 година Началник ДНСК на основание чл.6,ал.1,т.6 от Устройствения правилник на ДНСК, във връзка с Доклада от Директор на Дирекция „ Правна“ за оптимизиране дейността и осигуряване на най-ефективно функциониране на Дирекция „Правна“ наредил считано от 15.05.2023 година да се извърши промяна в Длъжностното разписание на ДНСК, като в Дирекция“ Правна“ закрил двата отдела и щатните бройки, закрит е Отдел „ Правно нормативно обслужване“ със всички щатни бройки– Началник отдел-1 щатна бройка, Главен юрисконсулт-5 щатни бройки, Юрисконсулт -1 щатна бройка , Юрисконсулт на- непълно работно време– 2 щатни бройки, закрит е отдел“ Процедури и договори“ със щатните бройки – Началник отдел“- 1 щатна бройка, Главен юрисконсулт – 1 щатна бройка, Главен експерт- 2 щатни бройки , Юрисконсулт—1 щатна бройка , Младши експерт- 2 щатни бройки, Главен специалист-2 щатни бройки- общо 9 щатни бройки, и в Дирекция „Правна“ са открити 18 щатни бройки- в Дирекция“ Правна“- Главен юрисконсулт -10 щатни бройки, старши юрисконсулт-1 щатна бройка, Юрисконсулт-3 щатни бройки, юрисконсулт с непълно работно време-1 щатна бройка , Младши експерт-1 щатна бройка, Главен специалист-2 щатни бройки и със щатната бройка Директор на Дирекция числеността на Дирекция “Правна“ е 19 щатни бройки, отговаряща на числеността съгласно Устройствения правилник на ДНСК, приет с ПМС № 127/22.05.2019 година .

С Предизвестие № РД-15-117/15.05.2023 година Началник ДНСК уведомил оспорващия С. В., че съгласно Длъжностното разписание, в сила от 15.05.2023 година на основание чл.106,ал.1,т. ЗДСл и я предизвестил, че след изтичане на едномесечен срок от получаване на предизвестие то ще прекрати служебното и правоотношение съгласно чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ поради съкращаване на длъжността, а при неспазен срок на предизвестие то ще и бъде изплатено обезщетение по реда на чл.106,ал.4 от ЗДСЛ.

На 15.05.2023 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № РД-15-118, с която на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл прекратил служебното правоотношение на С. П. В.- на длъжност Главен експерт в Отдел“ Процедури и договори“, Дирекция „ Правна“ при ДНСК с придобит ранг III младши считано от

15.05.2023 година.

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 15.05.2023 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство писмени доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София- град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за процесуално допустима/ предвид обстоятелството, че с нея се иска обявяване на нищожност/ а съгласно чл.149,ал.5 от АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето/ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед №РД-15-118/15.05.2023 година, с която Началник ДНСК-[населено място] прекратил служебното правоотношение на С. В. поради съкращаване на длъжността е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК, вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-това е Началник ДНСК–гр. С., на когото изрично нормата на чл. чл.6,ал.1, т.6 от Устройствения правилник на ДНСК е предоставила право да утвърждава длъжностното разписание и определя индивидуалния размер на основните заплати и допълнителните възнаграждения на работещите в ДНСК в рамките на структурата и бюджета, да издава актове за възникване, изменение и прекратяване на служебните правоотношения с държавните служители в ДНСК.

Следва да бъде посочено ,че съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за държавния служител, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В [чл. 19 от Закона за администрацията](#) са посочени органите на изпълнителната власт /държавна власт - [чл. 8 от Конституцията на РБ](#)/. В [чл. 108 от Закона за държавния служител](#) е уточнено кой орган може да прекратява служебното правоотношение с държавния служител и това безспорно е органът по назначаване.

Наред с това, между страните няма спор, че към датата на издаване на Заповедта Д. П. е заемала длъжността- Началник ДНСК/ факт, установяващ се от приложения по делото Трудов договор на лист 457 от делото № РД-02-16-822/09.09.2022 година, с който Д. П. е назначена на длъжността- Началник ДНСК считано от 12.09.2022 година.

Неоснователен е доводът на оспорващия, че Заповедта е нищожна на основание чл.146,ал.1,т.3,4,5 АПК/съществено нарушение на административно производствени правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона/, защото на първо място, посочените от оспорващия правни разпоредби засягат не нищожността на един административен акт, а незаконосъобразността му/ основания за унищожаване на един административен акт. На второ място, дори и да

са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на един административен акт, то те не водят до нищожност на акта, а до неговата незаконосъобразност го правят унищожаем.

На следващо място, неоснователно е и твърдението на оспорващия, че предвид липсата на реално възстановяване на заеманата преди прекратяването на служебното и правоотношение длъжност и предвид влезлите в сила съдебни решения на АССГ и ВАС издадените актове, които противоречат на съдебните решения и са нищожни на основание чл.177 от АПК, защото по делото липсват доказателства оспорващият да не е възстановен на длъжността- Главен експерт в Отдел“ Процедури и договори“. Напротив със Заповед от 05.05.2023 година на Началник ДНСК оспорващият е възстановен на тази длъжност/ а дали е възстановен е законосъобразно или не, не може да бъде предмет на проверка в настоящото производство. Наред с това, именно въз основа на съдебните решения оспорващият е възстановен на длъжност вследствие отмяна на Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. На следващо място, обстоятелството дали тази Заповед за възстановяване противоречи на съдебните решения на АССГ и на ВАС, а и това, че същата е нищожна на основание чл.177 от АПК, не може да бъде предмет на съдебна проверка в настоящото производство, защото на първо място, косвен съдебен контрол е недопустим. ВАС неведнъж се е произнасял в смисъл, че предходна или последваща заповед не е предмет и не може да бъде предмет на съдебен контрол в производство, образувано по жалба срещу друг административен акт. В административното производство се преценява законосъобразността на пряко обжалвания административен акт и косвен съдебен контрол върху друг административен акт е недопустим. Така напр. в [Решение № 4868 от 16.05.2007 г. по адм. д. № 2555/2007 г., IV отд. на ВАС](#), РЕШЕНИЕ № 2937 ОТ 05.03.2010 Г. ПО АДМ. Д. № 16743/2009 Г., IV ОТД. НА ВАС. Наред с това, съдът дължи произнасяне по спора, с който е сезиран и за неговото разрешаване и следва да установи приложимия закон и фактите, които осъществява конкретна хипотеза на правна норма, за да бъде приложена съответната диспозиция или санкция. В настоящото съдебно производство, чийто предмет на съдебен контрол е оспорване на Заповед на Началник ДНСК за прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител, съдът не притежава правомощия да извършва косвен съдебен контрол върху други актове, в това число и върху издадена Заповед от 05.05.2023 година на Началник ДНСК. Следва да бъде посочено още, че прилагането на "косвен" съдебен контрол в административния процес е в противоречие с изрични правни норми - [АПК - чл. 129 от АПК](#), уреждащ съединяването на жалби като единствена хипотеза, [чл. 132](#) и [чл. 133](#) от АПК, визиращи подсъдността. Възможността за контрол относно действителността на административни актове, от които се пораждат права или задължения е ограничена изрично от специалния процесуален закон, в който по очевидни причини (проявление на принципите законност, обективност, служебно начало, добросъвестност и на липса на лице с правен интерес за оспорване) не е въведена хипотезата на [чл. 146, ал. 2, т. 2 от АПК](#) и е недопустимо по пътя на косвения съдебен контрол да се разширяват правомощията на съда, изрично ограничени от законодателя. В случая, не е налице и хипотезата на [чл. 17 от ГПК](#) във връзка с чл.144 АПК защото е налице противоречие на основни принципи на административния процес относно предмета на съдебния спор, който е различен от този в гражданския процес и не е налице неуреден случай.

На следващо място, оспорващият е депозирал жалба срещу Заповедта за

възстановяване на заеманата преди прекратяването длъжност от 05.05.2023 година по което е образувано адм. дело № 5054/2023 година по описа на АССГ, приключило с Определение за прекратяване поради недопустимост на жалбата.

При издаването на заповедта органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма, посочил е правното основание за издаването и чл.106, ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява, че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността. Неоснователен е доводът на оспорващия, че заповедта не е мотивирана, защото ЗДСЛ като специален закон не предвижда реквизит на заповедта- мотивираност и не въвежда изискване органът по назначаването да посочи конкретни мотиви защо съкращава длъжността, още повече, че какви структурни промени да предприема в администрацията, е преценка за целесъобразност на органа по назначаването и не може да бъде предмет на съдебна проверка. Нещо повече дори, по делото са приложени Заповед, с която е изразена волята на органа за извършване на структурни промени в ДНСК с цел оптимизиране на работата на Дирекция“ Правна“.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби.

Неоснователно е и твърдението на оспорващия, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, защото ЗДСЛ не поставя изискване преди да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаването да уведоми държавният служител за предстоящото прекратяване, да му даде възможност да представи доказателства и едва тогава да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване. Достатъчно е да предизвестят служителя, а ако не стори това, да му изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие, пред каквото хипотеза сме изправени- налице е предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение от 15.05.2023 година на Началник ДНСК и неспазен срок на предизвестие от страна на органа по назначаването. Неспазване срока на предизвестие от страна на ответника по оспорването, не може и няма как да бъде въздигнато в нарушение на изискването за законосъобразност на заповедта, а от там и да доведе до отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Ако органът по назначаването не е спазил даденото от него предизвестие, за държавния служител- ЗДСЛ е регламентирал ред и начин на защита, визирани в ЗДСЛ- чрез предявяване на осъдителен иск, а изрично в заповедта е посочено на служителя да бъде изплатено обезщетение по реда на чл.106, ал.4 от ЗДСЛ поради неспазен срок на предизвестие.

При издаване на заповедта са спазени материално- правните разпоредби на ЗДСЛ.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДСЛ, според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен

орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник. Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл.2,ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ, винаги се действа от името на държавата и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието "държавна служба" е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **"че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано."**

От събраните доказателства е видно, че оспорващият е заемал длъжността- Главен експерт в Отдел "Процедури и договори" в Дирекция "Правна" в ДНСК и то считано от 05.05.2023 година. Заеманата длъжност е съществувала в Поименното и Длъжностно разписание на ДНСК преди 15.05.2023 година, като е престанала да съществува в новото Длъжностно разписание в сила от 15.05.2023 година на ДНСК. Със Заповед от 12.05.2023 година на Началник ДНСК в сила от 15.05.2023 година са закрити в Дирекция "Правна", а двата отдела – Правно- нормативно обслужване със всички 9 щатни бройки и Отдел "Процедури и договори", в който Отдел е изпълнявала длъжността Главен експерт- В. / отново 9 на брой/ за закрити, като са открити нови 18 щатни бройки в Дирекция правна/ която е преминала на линейна структура без отдели- и вече се състои от 10 щатни бройки на длъжност- главен юрисконсулт, старши юрисконсулт- 1 щатна бройка, юрисконсулт- 3 щатни бройки, юрисконсулт с непълно работно време-1 щатна бройка, младши експерт-1 щатна бройка и главен специалист -2 щатни бройки, като с длъжността Директор на Дирекция "Правна" общата численост на Дирекция "Правна" е 19 щатни бойки / каквато е числеността по действащото Длъжностно разписание в сила от 02.05.2023 година/ общо 19 щатни бройки в двата закрити отдела "Правно- нормативно обслужване" и Отдел "Процедури и договори/", в който отдел оспорващият В. е изпълнявала длъжността- Главен експерт и на която длъжност е била възстановена на дата 05.05.2023 година по силата на влезлите в сила съдебни решения на АССГ и ВАС.

Неоснователен е доводът на оспорващия, че при утвърждаване на новото длъжностно разписание са допуснати нарушения на ЗДСЛ и най-вече неспазване на процедурата по промяна в структурата на ДНСК. Следва да бъде посочено на първо място, че съгласно чл.2,ал.3 от ЗДСЛ органът по назначаването утвърждава длъжностното разписание и от анализа на тази правна норма е видно, че той разполага с възможността да внася промени в административната структура на централно и регионално ниво. Именно със Заповед № РД-13-149/12.05.2023 година Началник ДНСК по реда на чл.6 от Устройствения правилник е осъществил правомощията си да определя числеността на ДНСК, като е утвърдил ново Длъжностно разписание в сила от 15.05.2023 година. Определянето числеността на ДНСК, в това число и на Дирекция "Правна" и закриването на двата отдела с всички щатни бройки и преминаване към линейна структури без отдели и увеличаване на щатната численост на длъжностите юрисконсулти е въпрос по целесъобразност и при изпълнение на правомощията на органа по назначаването по ръководството и организацията на съответната администрация и това решение не подлежи на съдебен контрол. Представените в цялост Длъжностни разписания на ДНСК от 02.05.2023 година и от 15.05.2023 година, както и Поименни разписания преди съкращаването на длъжността, която оспорващият е заемал- Главен експерт в Отдел "Процедури и договори" в съвкупност доказват, че от 15.05.2023 година е съкратена не само длъжността, която е заемал оспорващият- Главен експерт в Отдел "Процедури и договори", но и двата отдела в Дирекция "Правна" заедно със 18 щатни бройки в двата отдела и в Дирекция "Правна" са открити 18 щатни бройки но за длъжности, различни от заеманата от страна на В.- 10 броя юрисконсулти, старши юрисконсулт-1 щатна бройка, юрисконсулт– 3 щатни бройки, юрисконсулт непълно работно време-1 щатна бройка, младши експерт 1- щатна бройка,, главен специалист -2 щатни бройки.

Вярно е, че в правомощията на органа по назначаването е да извършва структурни промени в рамките на нормативно определената структура и численост на администрацията, и въпрос на свободна преценка на органа е да определи

наименованието и съответната система от функции, задължения на всяка една длъжност в нормативно установените административни звена и допълнително обособените с щатното разписание отдели и сектори на тези звена (А...: [чл. 11, вр. с чл. 4](#) от Закона за администрацията), като в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност органът по назначаването разполага с възможността да извършва структурни промени, водещи до закриване на едни длъжности и разкриване на други длъжности, като тези действия не подлежат на съдебен контрол“- РЕШЕНИЕ № 2892 ОТ 25.02.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 14587/2010 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС.,но идеята на законодателя е не именно с така предоставената оперативна самостоятелност да се постига произвол и на практика използване текста на закона за едно фиктивно съкращаване на длъжности.

Длъжността, която е заемал оспорващият- Главен експерт не съществува като нормативно определена позиция в утвърдените нови поименни и длъжностни разписания, като има съкращаване на всички служители от двата отдела“ Правно-нормативно обслужване“ и „Процедури договори“. Наличието на длъжност-държавен експерт в различнит и няма длъжност Главне ксепрти в Дирекция“ Правна“. Разпоредбата на [чл. 21, ал. 1 от ЗДСл](#), постановява,че задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика,а по силата на [чл. 2 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители](#),за всяка длъжност от длъжностните разписания се разработва и утвърждава длъжностна характеристика по установените в наредбата ред и начин.Длъжностната характеристика е основен трудов стандарт на предприятието или организацията, който определя границите и характерните особености на длъжността (работното място), длъжностните (трудовете, служебни задължения на работника или служителя, условията на работа, изискванията за заемане на длъжността и други. Тя е документ на предприятието или организацията, в който се описва всичко необходимо за най-пълното характеризиране на длъжността (работното място) и изискванията към работника или служителя за нейното заемане.

От доказателствата по делото е видно, че не само длъжността, която е заемал оспорващият В., но и двата Отдела в Дирекция “Правна“ са закрити и са открити нови щатни бройки -18 на брой но за длъжности, различни от длъжността на оспорващия, и такава длъжност няма. Наред с това, при сравняване на функционалните задължения на длъжността, която е заемала В. -Главен експерт в Отдел“ Процедури и договори“ в Дирекция“ Правна“ с длъжностната характеристика на длъжността- Младши експерт в Дирекция “Правна“ по новото Длъжностно разписание в сила от 15.05.2023 година е налице съвпадение само по отношение на едно пряко задължение- извършването на действия по събиране на вземанията на ДНСК за суми, дължими от физически и юридически лица във връзка с приключили административни и административно- наказателни производства, както и за извършени разходи по принудителното премахване на незаконни строежи, изпращането на покани за доброволно изпълнение, изготвя заявленията по чл.417 от ГПК, изготвя иски молби и отговори на искова молби във връзка със заповедни и изпълнителни производства. Налице е различие и в останалите, възложени задачи и задължения- така по длъжностната характеристика на оспорващия – области на дейност – осъществява необходимите действия за събиране на дължимите на ДНСК суми е различно от дейностите по новата длъжностна характеристика- подпомагане на дейността по събиране на дължимите на ДНСК суми / като при новата длъжност- Младши експерт е само подпомагане на дейността, а по длъжностната характеристика на оспорващия е осъществяване на необходимите действия за събиране на дължимите на ДНСК суми. Налице е съвпадение само по отношение на възлагането и планирането на работата, като планирането на

организацията и изпълнението на възложените задачи в съответствие с общите и конкретните правила на ДНСК съществува и в длъжностната характеристика на длъжността-Младши експерт, налице е и съвпадение между отговорностите, свързани с управление на персонала и ресурси- като по двете сравнявани длъжностни характеристики е законосъобразно изпълнение на поставените задачи в законоустановените и определените с резолюция срокове и даване на мнения и становища в областта на осъществяваната дейност/ в устна или писмена форма по длъжностната характеристика на длъжността, която е заемала В. и по длъжностната характеристика на длъжността- Младши експерт в Дирекция“ Правна“ даване на мнения и становища в областта на осъществяваната дейност. Налице е съвпадение двете длъжностни характеристика по отношение на Ф. към клиента – по длъжностната характеристика на оспорващия – ефективно удовлетворяване на потребностите, интересите, очакванията на потребителите на услуги и дейности, а по длъжностната характеристика на длъжността – Младши експерт в Дирекция“ Правна“ е допълнено с още- да познава интересите и очакванията на потребителите на дейността, да поддържа и изисква позитивни отношения в звеното и гражданите, налице и съвпадение по отношение на дигиталната компетентност- знания и умения за обработване на информация, създаване на съдържание, дигитална комуникация и информационна сигурност и решаване на проблеми, които са необходими за успешно изпълнение на длъжността, добавено е притежаване на компютърна грамотност, като по длъжностната характеристика на длъжността, която е заемала В. изискването за притежаване на компютърна грамотност е посочено в Професионална компетентност.

Налице е съвпадение с длъжностната характеристика на длъжността- Главен юрисконсулт, заета от Д. Д. Г. / служител, определен със Заповед от 06.06.2023 година за длъжностно лице по защита на личните данни и със Длъжностните характеристики на длъжността – Главен юрисконсулт/ останалите/ – само по отношение на извършването на действия по събиране на вземанията на ДНСК за суми, дължими от физически и юридически лица във връзка с приключили административни и административно- наказателни производства, както и за извършени разходи по принудителното премахване на незаконни строежи, изпращането на покани за доброволно изпълнение, изготвя заявленията по чл.417 от ГПК, изготвя искови молби и отговори на искова молби във връзка със заповедни и изпълнителни производства, както и по отношение на изготвянето и на проектите на решенията за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по ЗОДОИ/ като това съвпадение е налице и за длъжността – Старши юрисконсулт. Налице е съвпадение и по отношение на вписването на данни в Раздели от „ Годишен отчет“ на Доклада за състоянието на администрацията чрез интегрираната информационна система на държавната администрация, определени със заповед на Началника на ДНСК по длъжностната характеристика на длъжността, която е заемала В. и по длъжностната характеристика на длъжността- Главен юрисконсулт, както и по отношение на отговарянето за окомплектоване и поддържане на архива по ЗДОИ.

Но цитираните съвпадения не могат да обусловят и до доведат до извод, че длъжността, която е заемала В. продължава да съществува като система от функции, задължения и отговорности в новото длъжностно разписание, защото задълженията по Длъжностната характеристика, които е имала В. не съществуват в другите длъжностни характеристики в Дирекция“ Правна“ и то в същия вид, обем и като система от функции, задължения и отговорности.

Посочената като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение норма на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл изисква извършване на

преценка дали длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то дали е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Безспорно в случая е налице не само премахване на длъжността, която е заемала В., но са закрити двата Отдела "Правно- нормативен" и Отдел "Процедури и договори", и функциите и задълженията на тази длъжност, която е заемала В. обаче не се припокриват с функциите и задълженията на длъжностите – Главен юриконсулт, старши юриконсулт, юриконсулт, младши експерт, главен специалист. В тази връзка следва да се отбележи, че приликите между дадени длъжности, без да е налице тъждество между техните основни и специфични функции не означава, че едната длъжност не е премахната и продължава да съществува. Ако определени функции и задължения на съкратената длъжност се комбинират със задълженията и функциите на други длъжности, това не води до извод, че е налице запазване на длъжността като система от функции, задължения и отговорности.

В тази връзка, неоснователен е доводът на оспорващия, че част от функциите за длъжността, която е заемал оспорващият са прехвърлени в други структурни звена, защото ако изпълненията на едни правомощия изискват възлагането им на определен брой служители и когато тези правомощия започнат да се изпълняват от намален брой служители или от други длъжности по длъжностното разписание, това не води до извод, че няма съкращаване на длъжността, още повече, че тази преценка е преценка на органа по назначаването по целесъобразност. Неоснователен е и доводът на оспорващия, че е налице закриване на администрацията и е налице хипотезата на чл.106,ал.1,т.1 от ЗДСЛ, защото в случая няма закриване на администрация, а съкращаване на длъжност. Обстоятелството, че се закриват два отдела в рамките на една Дирекция не води до извод, че е налице закриване на администрация.

Неоснователен е и доводът на оспорващия, че в случая е била приложима нормата на чл.87а от ЗДСл, защото оспорващият В. на попада в приложното поле на тази разпоредба/ при преобразуване на администрация, при преминаване на дейност от една администрация в друга, както и при преминаване на дейност от закрита администрация в друга служебното правоотношение не се прекратява, защото не е налице нито закриване на администрация, нито преминаване на дейност от една администрация в друга.

Предвид на това, длъжността на оспорващия е съкратена, тя е престанала да съществува и в новото Длъжностно разписание, като система от функции, задължения и отговорности не съществува и в новото Длъжностно разписание. "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Установените две изисквания при съкращаване на длъжността следва да са установени кумулативно и процесният случай е такъв- длъжността, която е заемал оспорващият е престанал да съществува както като нормативно определена позиция в длъжностното разписание, но и като система от функции, задължения и изисквания в длъжностното разписание, действало както към момента на прекратяване на служебното правоотношение, така и след това.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е законосъобразна, отговаряща на условията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявеното срещу нея оспорване.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователен и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева на основание чл.143,ал.3 от АПК-(З) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2021 г.) Когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Страна по делото е административният орган, по силата на признатата му с АПК административна правосубектност, но разноските се възстановяват от бюджета на юридическото лице, към което се числи административният орган. Съгласно чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението се определя в границата от 100 до 240 лева, а в конкретния случай, делото не представлява фактическа и правна сложност, проведени са две съдебни заседания, процесуалните представители на ответника по оспорването / двама са взели активно участие ,както в съдебните заседания, така и при представяне на доказателства и при депозиране на изключително компетентни и обосновани становища както по доказателствата, така и по всички възражения на оспорващия, но в полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение само за един юрисконсулт. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/приложима по силата на чл.144 АПК по присъждането на разноски ,съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА С. П. В. от [населено място] срещу Заповед № РД-15-118/15.05.2023 година на Началник ДНСК, с която последният на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ прекратил служебното правоотношение на С. П. В. на длъжност-„Главен експерт“ в Отдел“ Процедури и договори“ в Дирекция“ Правна“, с място на работа в ДНСК – Централно управление, длъжностно ниво 7, експертно ниво 3, с ранг III трети младши, считано от 15.05.2023 година.

ОСЪЖДА С. П. В. ОТ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА НАЧАЛНИК ДНСК-ГР.С. СУМАТА ОТ 150 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ

ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

СЪДИЯ: